

„Če bi bil dedek Mraz...“

Pogovor z Borisom Erzenom, predsednikom IO TTKS Šiška

Tisti dan, ko sva se pogovarjala z inž. Borisom Erzenom v njegovi pisarni, je bil teman, zamegljen in deževen. Pogled iz njegove delovne sobe na Celovško cesto je razodeval vso tisto neprijetnost, ki jo prinaša s seboj leno, jesensko vreme in hitri koraki redkih pešcev na asfaltu niso mogli zmotiti monotonije dneva.

• »Povem vam«, mi je dejal takoj na začetku, »kar nekako privadil sem se na to meglo. Veste, v Ljubljani živim že precej časa. Moj oče se je z vso družino preselil v to lepo mesto že pred leti, zaposlil pa se je v Litostroju, kot uslužbenec. Tu sem dokončal tudi fakulteto v rednem roku (ob tem se je nasmehnil), se zaposlil v proizvodnji pivovarne Union, sedaj pa že nekaj let opravljam delo glavnega direktorja.«

• »Pa vseeno,« sem predlagal, »povrniva se še malo v vaša otroška leta, v Kranj.«

• »Bilo je težko, pestilo nas je pomanjkanje, pa vojna; ampak takrat smo bili še otroci, vsega tega pravzaprav niti nismo doumeli. Spominjam se, da smo se z brati igrali s »cunjarko«. Saj veste, kaj je »cunjarka«? Žoga, narejena doma, iz starih cunj. Ampak ta žoga nam je veliko pomenila.«

• »Ste se kot študent resneje ukvarjali s športom?«

• »Da, privlačil me je šport, posebno igre z žogo; nogomet in košarka sta me najbolj privlačila. Aktivno sem sodeloval v košarkarskem klubu Ilirije, katerega soustanovitelj sem bil. V tem klubu sem resnično našel prijatelje, s katerimi se srečujemo še danes. Največji uspeh s tem klubom smo dosegli, ko smo se uvrstili v drugo zvezno ligo. Po tem uspehu sem nehal aktivno sodelovati in posvetil sem se organizacijskim zadevam, ki jih tudi ni manjkalo. Ampak to delo v klubu me je z marsičem oboga-

inž. Boris Eržen

tilo. Spoznal sem, kako koristen in predvsem kako potreben je šport pri oblikovanju človeka, pri oblikovanju pristnih tovariških odnosov med ljudmi.«

• Prisluhnil sem mu, govoril je počasi, premišljeno, kot da pretehtava vsako besedo, ki jo namerava izgovoriti. Pokazal mi je list papirja, ki so mu ga otroci doma počekali. »Veste«, je nadaljeval, »če bi bil dedek Mraz, bi vse razdelil otrokom. Priskrbel bi jim najboljše učitelje, lepe, svetle predavalnice. Naši otroci ne bi smeli trpeti socialnih razlik in verjemite, vsi ti otroci bi gotovo postali pošteni člani naše družbe. Ognili bi se mladinskemu kriminalu, prestopništvu, vsemu temu, kar nas danes muči.«

• »Sedaj opravljate funkcijo predsednika IO TTKS Ljubljana-Šiška. Kako si predstavljate delo TTKS v prihodnosti?«

• »Seveda se zavzemam za množičnost, ki naj bi bila osnova našega dela. Vsa razpoložljiva sredstva je treba dati na razpolago mladim, čimveč otrok mora biti danes v telovadnicah. Ker pa telesna kultura ni samo domena mladih, bi želel, da bi tudi vsi delovni ljudje in občani svoj prosti čas izkoristili za krepitev in izboljševanje svoje telesne kondicije. In, ne nazadnje — želel bi, da bi se čimprej rešilo vprašanje vrhunskih športnikov. Vse preveč je primerov športnikov, ki so odslužili, da se tako izrazim, danes pa ne vemo kam z njimi. Vedno bolj se čuti potreba po pravilnem vrednotenju športnih dosežkov. Pozni smo bili v spoznanju, da je šport posebnega družbenega pomena in da ga je treba kot takega tudi ustrezno vrednotiti.«

• Ko je končal, je na pisalni mizi zazvonil telefon. Opravičil se mi je in dvignil slušalko. Nekako resno je skomignil z rameni in jasno mi je bilo, da se najin razgovor približuje h koncu.

Zunaj na cesti, je začelo deževati. »V planinah verjetno že sneži,« je rekel, ko je opazil moj pogled... Potem sva se morala posloviti.

Andrej Logar

Pokojninsko in invalidsko zavarovanje kmetov-kooperantov

Novost za kmete

Zakon o združevanju kmetov priznava kmetom-kooperantom pravico do zdravstvenega, pokojninskega in invalidskega zavarovanja v obsegu, kot ga imajo delavci v združenem delu. Izvajanje polnega zavarovanja je urejeno s pogodbo, sklenjeno med skupnostjo pokojninskega in invalidskega zavarovanja SR Slovenije in združeno zvezo Slovenije.

Pogoj za pokojninsko in invalidsko zavarovanje kmetov-kooperantov je kvalificirano proizvodno sodelovanje s kmetijsko zadrugo. Kmet, ki želi biti na tak način zavarovan, mora skleniti s kmetijsko zadrugo pogodbo o proizvodnem sodelovanju v trajanju najmanj treh let. Tu gre za združevanje kmetovega dela in njegovih delovnih sredstev z delom delavcev in z družbenimi sredstvi organizacije združenega dela. To proizvodno sodelovanje mora zajemati več proizvodnih ciklusov, skupni riziko pri proizvodnji in prodaji skupno pridelanih proizvodov ter ustvarjanje pretežnega dela čistega dohodka kmetijskega gospodarstva. Kooperant, ki je na ta način zavarovan, je še vedno kmet in ni v delovnem razmerju, oziroma ni delavec v združenem delu, toda ustvariti mora v tem sodelovanju minimalni čisti osebni dohodek v znesku 1.345 dinarjev po prečno mesečno v koledarskem letu.

Za sedaj se kmetje-kooperanti lahko zavarujejo tako, da se v sporazumu s kmetijsko zadrugo razvrstijo v enega od petih zavarovalnih razredov. V najnižjem je zavarovalna osnova v letu 1974 1.345 dinarjev, v prvem, najvišjem pa 2.663 dinarjev.

Kooperant, ki se želi vključiti v polno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, zahteva od kmetijske zadruge, s katero je sklenil pogodbo, da mu izračunajo njegov čisti osebni dohodek po določenih kriterijih, nakar se obe strani pisмено sporazumeta o zavarovalnem razredu in o pričetku zavarovanja.

Prispevke bo kmetijska zadruga plačevala ob koncu vsakega četrtletja za nazaj ob soglasju zavarovanca, da se mu te prispevke odteguje ob izplačilu njegovega osebne dohodka iz proizvodnega sodelovanja.

Franci Rozman

Marjan Jakus, direktor Kmetijske zadruge Medvode: »Trenutno s kmeti-kooperanti sklepamo pogodbe, s katerimi točno določamo pravice, obveznosti in bo zavarovanje steklo brez težav...«